לוס־אנג'לס, ישב מולו זוג ולא הסיר ממנו את עיניו, עד שהוא חשש שהם רוצים לפגוע בו. בתחנה שבה הוא ירד, אזר ה־וג עוז ופנה אליו בעברית: „תסלח לי, אתה לא ח"כ מאיר שיטרית מיבנה?"

■ אשתו של שיטרית, **רות**, החלה לפעול גם במישור הספורטיבי. רות, מורה לשעבר, שהחליטה שהוראה בבית־ספר יסודי אינה מטרת חייה, הפכה לאשת יחסי־ציבור של רשת מלונות גדולה, ואחר־כך גם של קבוצת כדורגל. המדובר במכבי יבנה, שעלתה השנה לליגה הלאומית. בעלה נחשב כפטרון הקבוצה ורות מטפלת בהשגת חסויות לקבוצה, גיוס כספים, ושיפור דימויה של הקבוצה.

■ הפירסומאי **דויד אר־מון**, המשרת במילואים ביחידת דובר־צה"ל, נוכח לדעת ש־העובדה שהוא מוכר גורמת לו, לא אחת, צרות. באחרונה הוא שירת בלבנון, וכחבר המיפלגה הליברלית, הופיע בשעות הערב באירועים שאליהם הוזמן. באחד המיקרים פנה אליו דובר צה"ל, תת־אלוף **יעקב אבן**, וביקש מאדמון הסבר מדוע הוא נמצא מחוץ ליחידתו בזמן שירות מילואים.

■ הודעה יוצאת־דופן של דובר עיריית תל־אביב, **רו־בי רימון**, נמצאת בגלי־צה"ל. נהג התחנה נתפס על־ידי ה־משטרה הצבאית ברמת־אביב. השוטר הצבאי בדק את תעו־

אהרון פאפו

צועד בראש קבוצת מפגינים שמחתה נגד הכפייה הדתית. פאפו, לבוש בחלי־פה ועונב עניבה, צולם במרס 1962 בהפגנה סוערת בירושלים. התמונה אף פורסמה ב„העולם הזה" (1278). היה זה אחרי שפאפו נאם לפני המפגינים בכיכר פאריס. אנשי הליגה למניעת כפייה דתית מחו אז נגד סגירת כביש בתי־הכנסת ישורון והיכל־שלמה. באותה כתבה לא פורסם שמו של פאפו, אך הפרופסור אמנון רובינשטיין זיהה את המפגין יוצא־הדופן. במאמר שהוא פירסם ב־9 בספטמבר, הוא הזכיר את עברו האנטי־דתי, בהקשר לטענותיו של פאפו נגד מפקד גלי־צה"ל, צבי שפירא.

דפנה גבע

אחותו התיכוניסטית של אלוף־משנה (מיל') אלי גבע, באה עם אביה יוסף גבע (מימין) להצגת־בכורה בתיאטרון הבימה. דפנה נשאלה איך הגיבו חבריה על מעשהו של אחיה. היא סיפרה שהם לא מרבים לדבר על כך אך תומכים בצעדו של אלי.

דותיו של הנהג, וראה שבכרטיס־העבודה שלו מופיעה נסיעה בתל־אביב. השוטר טען שהנסיעה לא רשומה ולא חתומה כחוק, משום שהנהג יצא מתחומי תל־אביב. מגלי־צה"ל מיהרו לטלפן לרימון וביקשו את עזרתו. רימון נענה וכתב על נייר־מיכתבים של העיריה שרמת־אביב נמצאת בשטח השיפוט של העיר תל־אביב.

■ שחקן הבימה, **נימים עזיקרי**, מתכונן כנראה לימים קשים. באחרונה הוא מארח בתיאטרון קבוצות של אסירים מכלא מעשיהו. הוא מדריך אותם לפני ההצגה על מהות התיאטרון, ואחריה הם באים ללחוץ את ידיו. כאשר הם הזמינו אותו לביקור הוא שאל אותם: „אתם רוצים שאבוא כשפוט או לביקור?" כאשר נשאל אחרי ההצגה יתוש בראש על קשריו עם האסירים, ענה בבדיחות הדעת: „שיחקתי טוב כי יש לי הרגשה שיום אחד אני עוד אשב שם. יש לי צרות במס־הכנסה."

■ השחקן רחב הממדים, **אורי אוריה**, לא רווה נחת מתפקידו בהצגה החדשה של הבימה, מכלת. הוא נאלץ לאכול כול בזמן ההצגה כמות גדולה של אוכל, ולדבריו ההופעה ב־הצגה הורסת לו את הדיאטה.

■ מי בונה את העיירה הבדואית רהט בנגב? מסתבר שבית"רים. הקבלן הבונה את המרכז המיסחרי הוא **יצחק כן־עמי**, יושב־ראש הנהלת בית"ר באר־שבע. האחראים לבניה הם אנשי שיכון־ופיתוח, ובמקום ביקר יושב־ראש הדירקטוריון, **יהושע מצא**, שבעבר היה מראשי בית"ר ירושלמית.

■ המישנה למנכ"ל שיכון־ופיתוח, **יהודה לישׁ**, פגש בערב ראש־השנה בשגיים מבריו שהיו ממקימי קיבוץ נחל־עוז. ליש, שבא למסיבת ראש־השנה של גלי־צה"ל, פגש שם בשני מפקדי־התחנה לשעבר, **יצחק ליבני** ו**מרדכי** („מוטקה") **נאור**, שהיו בין מקימי הגרעין.

■ איך זוכים שלושה ישראלים יוצאי צרפת, לארוחה צרפתית בסקוטלנד? **יורם בוקר, אורי טננבאום** ו**מרטין פרידמן**, יצאו באופן עצמאי לפסטיבאל התיאטרון באידנבורו, כדי להציג את תוכנית הפנטומימה שלהם. השלושה הם עולים מצרפת, שהתחנכו בשומר־הצעיר. יורם ואורי בקיבוץ חורשים ומרטין במישמר־הנגב. בעוד שאורי נשאר, עזב יורם את הקיבוץ ועבר לעיר. השלישה, שזכו להצלחה מרשימה בפסטיבאל ולהזמנות בתשלום לפסטיבלים אחרים, זכו בסקוטלנד גם לארוחת־מלכים צרפתית. לפני סיום הפסטיבל הם פגשו בישראלים לשעבר, שירדו לסקוטלנד, ומציגים עצמם שם כצרפתים, לפי ארץ מוצאם. בני־המישפחה הזמינו את השלושה לארוחה, שהיתה שונה מדג וצ'יפס שהפנטומימאים נאלצו לאכול יום־יום.

■ כדי לקדם את בוא הצופים, חילקו השלושה כרזות על המופע. כאשר עוברים־ושבים ראו שאלה אמנים מישראל החזירו להם את הכרזות, והסבירו שהם נוהגים כך בגלל מעשי צה"ל בלבנון.

■ עורך־הדין הבאר־שבעי, **עמוס שיאון**, הוא איש רב פעלים. בנוסף על עריכת־דין הוא בעל תואר מאסטר בברידג' וגם אסטרולוג בן מזל גדי. את לקוחותיו הוא בוחר על פי השתייכותם למזל שאיתו הוא מוכן לעבוד, ומוותר על תיקים רווחיים אם תאריך הולדתו של הלקוח שלו אינו נראה לו.

■ שיאון צייר את מפת כוכבים של ישראל לשנה הקרובה. לדעתו, ב־10 בדצמבר תזכה כל נבחרת ספורט ישראלית שתתמודד נגד קבוצה זרה בניצחון סנסציוני.

דן רונן

נושק לאשתו זמירה, ובתו רונית מקבלת נשיקה מחברה יהודה ברמן. הד"ר רונן, המנהל את המחלקה לחינוך תרבות ואמנות של מישרד־החינוך, הוא חובב מושבע של ריקודי עמים. אשתו היא זמרת בלהקתו של יונתן כרמון, הבת רוקדת שם, וחברה הוא זמר.